

**SYNTA||XIS LINGVAE GRAECAE,|| IOANNE VARENNIO ||
Mechliniensi Au||tore.|| PRAETEREA ANNO-||tatiunculae
paucae ad praecepta Synta=||xis Varennianae, per
IOACHI-||MVM CAMERA-||RIVM.|| ... ||**

Varennius, Joannes

Basileae, 1536

VD16 V 385

Articvlvs Cvm Præpositione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69674](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69674)

osophiæ aduersatur Venus. In accusatiuo, τὸ φιλοσοφῆν καλὸν εἶν λέγομεν, philosophari dicimus honestum esse.

ARTICVLVS CVM

Participio.

Participiis necessarius est articulus, quoties resoluntur in uerba, ὁρῶ πρὸς τὸν ἀνθρώπου τὸν ταῦτα κωλύοντα, id est, ὁς ταῦτα κωλύει, uideo quendam hominē, qui hæc inhiheret & impediret. ἦσαν πρὸς οἱ διασύροντες, pro οἱ διέσυσσαν, erāt quidam qui carpebant. εἰ τὸ σώσοντες ταῦτα, oportet esse qui ea seruet.

Quoties uero non resoluntur in uerba, eo modo se habent ad articulos quo nomina adiectiua.

ARTICVLVS CVM

Præpositione.

Si articulus iungatur præpositioni cū suo casu, intelligitur commodū aliud quod participiū, ὁ γὰρ τῶν ἄρα τῶν, nempce ὄν, aut οἰκῶν. ὁ ἐκ τῶν ἄρα τῶν, subauditur ἐλθῶν uel καταβῶν. Sic Matth. 15. τότε προσέρχονται τῶν ἰησοῦ οἱ ἀπὸ ἱεροσολύμων γραμματεῖς,

G

ματεῖς,

ματῆς, tunc accesserūt ad Iesum scribæ,
qui erant ab Hierosolymis, siue Hiero-
solymitani. οἱ κατ' ἀγορᾶν, qui uersantur
in foro, hoc est caufidici. τὰ κατ' ἀγορᾶν,
quæ sunt in foro, id est, res forenses.

Ad hanc formam compendij gratia
utuntur eleganter huiusmodi orationi-
bus, τὸ κατ' ἐμε, τὸ ἐπ' ἐμε, quod ad me at-
tinet, pro quo etiam dicunt τὸ γ' ἐμε uel
τὸ ἐμόν. τὸ γ' ἐπ' ἐκείνω, quātum in eo fuit.
τὸ γ' ἐφ' ἡμῖν, quantum in nobis fuit. τὰ γ'
μέρε, τὰ ὑδὶ μέρε, particularia. τὰ μέχρι τὸ
το, hactenus. το γ' τοῦδ' ὄν, hinc. τὸ κατ' ἐμου
τὸ μέρε, quantum in me fuit, pro mea
uirili. ἢ ἡστ' σουτ' μέρε, p uirili tua, quan-
tum in te fuit. Quod etiam sepenume-
ro dicunt subaudientes præpositionem,
ἢ σὸν μέρε, τὸ μέρε, ἢ ἐπ' αὐτῶν ἡμῶν μέ-
ρε, quantum in se fuit, quantum ad se
pertinebat.

Eas etiam orationes, quas Latini di-
cunt, à consilijs, à libellis, à mensis, à se-
cretis, & similes, secundum hanc formã
eleganter efferuntur Græcis hoc modo,

οἱ

οἱ πρὸς τοῖς ἀκρῆστοῖς, οἱ ὑπὸ τῶν ἀκρῆστων, id est, οἱ τῶν ἀκρῆστων προΐσάμενοι, à secretis. οἱ πρὸς ταῖς κύλικι, οἱ ὑπὸ τῶν κύλικων, id est, οἱ τῶν κύλικων προΐσάμενοι, à calicibus.

Articulus tam singularis, quàm pluralis, cum præpositione ὑπὸ, & nomine singulari ἕκαστος, uel εἷς, tantundem ualet, quantum nomen plurale eius casus, cuius est articulus, ut οἱ καὶ ἕκαστος, uel ὁ καὶ ἕκαστος, id est, ἕκαστοι, singuli. τὰ καὶ ἕκαστος, uel τὸ καὶ ἕκαστος, id est, ἕκαστα, singula. ἡ καὶ ἕκαστος, uel αἱ καὶ ἕκαστος, id est, ἕκασται, singulae. τῶν καὶ ἕκαστος, uel τῶν καὶ ἕκαστος, id est, ἕκαστων, singulorum. τῆ καὶ ἕκαστος, uel τῆ καὶ ἕκαστος, id est, ἕκαστων singularū; & in alijs casibus simili modo.

Item, ὁ καὶ ἕνα, uel οἱ καὶ ἕνα, singuli. τὸ καὶ ἕνα, uel τὰ καὶ ἕνα, singula. ἡ καὶ ἕνα, uel αἱ καὶ ἕνα, singulae, similiter in alijs casibus.

Articulus pluralis numeri cum præpositione πρὸς, uel ἀμφὶ, aut simili, & nomine proprio tantundem ualet, quantum nomen proprium Atticis. Chrysoft. οἱ

πὸς Παῦλον ἢ Πέτρον, id est, Paulus & Petrus. τοῖς πὸς τὸν Ἀλκίνοον, pro τοῦ Ἀλκινόου. οἱ πὸς Πλάτωνα, pro Πλάτωνι, εἰς αὐτὸν ἀμφὶ τὸ ζῶντα, pro εἰς τὸν ζῶντα. οἱ ἀμφὶ τὸν Σωκράτην, pro ὁ Σωκράτης.

Quoniam autem hic sermo sub uoce plurali singulare significat, sic ut possit adiungi uerbo singulari quidem, figurate, οἱ ἀμφὶ Σωκράτην ἔλεγε, Socrates dicebat. Plurali uero simpliciter, οἱ ἀμφὶ Σωκράτην ἔλεγον, Socrates dicebat.

Aliquando tamen accipitur non modo pro homine, sed etiam pro eius comitatu uel sodalitate. οἱ πὸς Σωκράτην, id est, Socrates, & tota quæ apud ipsum est sodalitas.

ARTICVLVS CVM

Aduerbio.

AD uerbis additus articulus, uim habet nominis adiectiui. Mar. 4. ἐκείνοις δὲ τοῖς ἔξω γὰρ πᾶσιν ἀποστόλοις τὰ πάντα γίνονται, illis autem exteris omnia fiunt in parabolis. Iob 1. πρὸς εὐφραξας τὰ ἔσω αὐτοῦ, καὶ τὰ ἔξω, uallasti interiora eius & exteriora.